

Η Μ Ε Ρ Ο Λ Ο Γ Ι Ο 2024
ΛΗΜΝΟΣ

Ο "Αβέρωφ" απέδειξε ότι οι πόλεμοι δεν κερδίζονται από τα όπλα αλλά από αυτούς που τα χειρίζονται !

«Η σημερινή ναυμαχία θα κρίνει την τύχη του όλου Ελληνισμού. Φανείτε λέοντες. Πλέω μεθ' ορμής ακαθέκτου και με την πεποίθησιν της νίκης εναντίον του εχθρού του Γένους...»

Ανοικτά της Λήμνου, 5 Ιανουαρίου 1913, με το παλαιό ημερολόγιο. Παραμονή Θεοφανείων, ο Ναύαρχος, αρχηγός του στόλου, Παύλος Κουντουριώτης, σήμανε «δι' ανοικτού ραδιογραφήματος» σήμα προς όλα τα πλοία του στόλου (βλ. λεζάντα στη φωτο 2).

Στις 09:25 π.μ. η θάλασσα άναψε και σκεπάστηκε από καπνούς. Η ναυμαχία έληξε με τη νίκη του Ελληνικού Στόλου και τον εγκλεισμό του Οθωμανικού, στα Δαρδανέλια.

Η ζωή το έφερε να ενώσουν τις τύχες τους από το 1911, ο αξιωματικός και το καράβι και να γίνουν αχώριστα εθνικά σύμβολα στη λαϊκή συνείδηση. Στην ιστορία έχει γραφεί με ανεξίτηλα γράμματα η νίκη κατά του τουρκικού στόλου στην ναυμαχία της Λήμνου που σφράγισε την επιτυχία των Βαλκανικών αγώνων με Στόλαρχο τον Παύλο Κουντουριώτη επάνω στο θωρακισμένο καταδρομικό «Γεώργιος Αβέρωφ».

(περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

Στα βόρεια της Λήμνου και στο κέντρο του νησιού, στο ακρωτήριο Φαλακρό ή Φαρακλό, όπως το λένε οι Λημνιοί, κοντά στο χωριό Προπούλι, ο επισκέπτης του νησιού θα βρεθεί ενώπιον ενός μοναδικού και πανέμορφου γεωλογικού φαινομένου. Είναι το Γεωλογικό Πάρκο Ιζηματογενών Πετρωμάτων του Φαλακρού. Εκατομμύρια χρόνια πριν, καυτή ηφαιστειακή λάβα ξεχύθηκε από τα έγκατα της γης και μόλις ήρθε σε επαφή με το θαλασσινό νερό, πάγωσε. Εντυπωσιακά φυσικά γλυπτά, σε χρυσοκίτρινο και κοκκινωπό χρώμα, τα οποία οι Λημνιοί τα ονομάζουν και “φραγκοκέφαλα”, βρίσκονται δίπλα σε γραφικές παραλίες, όπως αυτή στο Πηγαδέλι της Παναγιάς και στην Τρυγή. (περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
29	30	31	1	2 Υπαπαντή του Σωτήρος	3	4
5	6	7	8	9	10 Αγ. Χαραλάμπους Χαρίκλειας	11
12	13	14 Βαλεντίνου των Ερωτευμένων	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26 Αγίας Φωτεινής Τυροφάγου	27 Ασκληπίας - Ασκληπιού	28	29	1	2	3
4	5					

Μάρτιος του 1920. Περίπου πέντε χιλιάδες από τους Κοζάκους υποστηρικτές του Ρώσου Τσάρου, που μόλις είχαν υποστεί συντριβή στη κρίσιμη μάχη της Κριμαίας, απέναντι στον στρατό των μπολσεβίκων του Λένιν και του Τρότσκι, για να σωθούν, οι ίδιοι και οι οικογένειές τους, αναγκάστηκαν να επιβιβαστούν στα αγγλογαλλικά πλοία, που βρίσκονταν στη Σεβαστούπολη.

Κατέφυγαν στη Λήμνο και στρατοπέδευαν σε μια ερημική παραλία, στην Πούντα, κοντά στο χωριό Πορτιανού. Οι τελευταίοι Κοζάκοι αποβιβάστηκαν στη Λήμνο το Νοέμβριο του 1920. Έζησαν στο νησί μέχρι και τον Δεκέμβριο του 1921.

Το 2004 Ρώσοι δημιούργησαν την ομάδα με την επωνυμία «Λήμνος» με σκοπό την αναζήτηση της τύχης των Κοζάκων που εξορίστηκαν στην Ελλάδα. Ήρθαν στο νησί, βρήκαν το νεκροταφείο των Κοζάκων, περιέφραξαν το χώρο κι έστησαν στο σημείο του νεκροταφείου, ένα μεγάλο άσπρο μαρμάρινο σταυρό. Εκεί τοποθέτησαν και αντίγραφο της εικόνας της «Παναγίας της Οδηγήτριας του Σμολένσκ».

(περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΜΑΡΤΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
26	27	28	29	1	2	3
4	5	6	7	8 Ημέρα της Γυναίκας Ερμής	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18 Καθαρά Δευτέρα	19	20	21	22	23	24
25 Ευαγγελισμός της Θεοτόκου Εθνική Γιορτή	26	27	28	29	30	31
1	2					

Μέχρι το τέλος του 14ου αιώνα μ.Χ. η αγιορείτικη μονή της Μεγίστης Λαύρα κατείχε στη Λήμνο τρία μετόχια. Του Γομάτου, της Παναγίας Κακαβιώτισσας και το Παλαιοκάστελλον του Κοντιά.

Η Παναγιά, ονομάστηκε Κακαβιώτισσα από το βουνό Κάκαβο, πάνω από το σημερινό χωριό Θάνος, στο οποίο βρίσκεται το ξωκλήσι της. Πρόκειται για τη μοναδική σε όλο τον κόσμο ασκεπή εκκλησία και εκτιμάται ότι χτίστηκε γύρω στα 1300, μέσα σε μια εσοχή που σχηματίζουν τα βράχια, από μοναχούς που ήρθαν από τον Αγ. Ευστράτιο, για να προστατευθούν από τις επιδρομές των Τούρκων. Πολλοί μοναχοί, ήδη από τα 1305, όταν το ξωκλήσι περιήλθε στην ιδιοκτησία της μονής Μεγίστης Λαύρας, επέλεξαν να ασκητέψουν στις γύρω σπηλιές του βουνού.

Το ξωκλήσι εορτάζει την Τρίτη μετά το Άγιο Πάσχα, αλλά Πανηγυρικός Όρθρος και Θεία Λειτουργία τελείται ΚΑΙ μέσα στο πρώτο 10ήμερο κάθε Αυγούστου.

(περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
1	2	3	4	5 Αγ. Αργυρής	6 Αγ. Ευτυχίου	7 Ημέρα παγκόσμιας υγείας
8	9	10	11	12 Αγ. Αργυρής	13 Αγ. Θεοδοσίας και Γεροντίου	14 Δ. Κυριακή των Νηστειών
15 Αγ. Λεωνίδα Ιερομάρτυρος	16	17	18 Παγκόσμια ημέρα πολιτιστικής κληρονομιάς	19 Ακάθιστος Ύμνος	20 Αγ. Θεοδοσίας και Γεροντίου	21 Κυριακή των Νηστειών, Αγίας Αλεξάνδρας βασίλισσας, Αγίων Ιανουαρίου και Φαύστου, Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας
22 Ημέρα της γης	23 Παγκόσμια μέρα βιβλίου	24 Αγίου Αχιλλέα Ιερομάρτυρος	25 Αγίας Νίκης της μάρτυρος	26	27 Σάββατο του Λαζάρου	28 Κυριακή των Βαίων
29 Μεγάλη Δευτέρα, Αγίων Ιάσωνος και Σωσίπατρου των Αποστόλων, Αγίας Κερκύρης	30 Μεγάλη Τρίτη, Ανακομιδή Τιμίων Λειψάνων Αγίας Αργυρής, Αγίου Δονάτου, Αγίου Ιακώβου του Αποστόλου	1	2	3	4	5
6	7					

Η Μαρούλα της Λήμνου, Κότσινας Λήμνου, μπρούτζινο άγαλμα, Ιπποκράτης Σαββούρας 1969.

Ήταν 21η Μαΐου 1478, σύμφωνα με την παράδοση, όταν ο Σουλεϊμάν Πασάς, με ισχυρό στόλο, πολιορκήσε το Κάστρο του Κότσινα, με σκοπό να καταλάβει ολόκληρη τη Λήμνο. Έλληνες και Ενετοί υπερασπιστές του νησιού αμύνθηκαν, με επικεφαλής τον Ισίδωρο Κομνηνό, πατέρα της νεαρής Μαρούλας. Όταν εκείνος πέφτει θανάσιμα πληγμένος από σαϊτιά, οι πολεμιστές κλονίζονται και υποχωρούν.

Τότε, σύμφωνα με τον θρύλο, η 17χρονη Μαρούλα άρπαξε το αιματοβαμμένο σπαθί και τον υπόλοιπο οπλισμό του πατέρα της και ρίχτηκε στη μάχη, προτρέποντας και του άλλους να επιτεθούν και έτσι κατατρόπωσαν τους επιτιθέμενους Οθωμανούς.

Ο θρύλος της Μαρούλας έφτασε από στόμα σε στόμα στα 1669, τότε που ο Ισουλίτης μοναχός Ντοντίνι έγραψε πρώτος γι' αυτήν ποίημα. Ο Αριστομένης Προβελέγγιος, στα 1881 έκανε την ιστορία της θεατρικό έργο και ο Κωστής Παλαμάς, το 1885, έγραψε για τη Μαρούλα το ποίημα του «Η κόρη της Λήμνου».

... «Ξέρεις πως μόλις άψυχο της φέραν το κορμί του, επήρε την ασπίδα του κι εζώσθη το σπαθί του ...».

(περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΜΑΪΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
30	31	1 Εργατική Πρωτομαγιά	2 Μεγάλη Πέμπτη	3 Μεγάλη Παρασκευή	4 Μεγάλο Σάββατο	5 Κυριακή του Πάσχα
6 Δευτέρα του Πάσχα Αγ. Γεωργίου	7	8	9 Χριστοφόρου	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21 Κωνσταντίνου και Ελένης	22	23	24 Φωτεινή	25	26
27	28	29	30	31	1	2
3	4					

Η ΠΥΡΑΜΙΔΑ της Λήμνου ή αλλιώς ο «ΚΟΥΛΟΥΡΟΣ», όπως την ονομάζουν οι Λημνιοί, μιας και ουσιαστικά πρόκειται για έναν κόλouro κώνo, βρίσκεται κοντά στο χωριό Πορτιανού, στη νότια κεντρική Λήμνο, στο ακρωτήριο Πούντα. Είναι ασφαλώς άλλο ένα μοναδικό και σχετικά άγνωστο αξιοθέατο του νησιού.

Πρόκειται για κενotάφιο στη μνήμη των Κοζάκων, που έζησαν ως πρόσφυγες και πέθαναν στο νησί, στη διάρκεια της παραμονής τους από τον Μάρτιο του 1920, μέχρι και τον Δεκέμβριο του 1921. Στο χτίσιμο της Πυραμίδας συμμετείχαν όλοι οι Κοζάκοι εξόριστοι στη Λήμνο, ακόμα και ηλικιωμένοι, αλλά και μικρά παιδιά. Όλοι έπρεπε να φέρουν τουλάχιστον από μια πέτρα για το χτίσινό της.

Στην πάροδο των χρόνων η Πυραμίδα είχε υποστεί φθορές και είχε μισογκρεμιστεί, ενώ πλέον έχει αποκατασταθεί πλήρως και στέκει ως μνημείο μοναδικό στο χώρο και το χρόνο.

(περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΙΟΥΝΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16 Γιορτή του Πατέρα
17	18	19	20	21	22	23 Πεντηκοστή
24 Αγίου Πνεύματος	25	26	27	28	29 Αποστόλων Πέτρου και Παύλου	30 Σύναξις των Αγίων 12 Αποστόλων
1	2					

Άγιος Δημήτριος Λήμνου

Νέα Κούταλη Λήμνου

Κούταλη Προποντίδας

Την άνοιξη του 1915 η έναρξη της εκστρατείας της Καλλίπολης έδωσε την ευκαιρία στην Οθωμανικές Αρχές να εκδιώξουν τους κατοίκους της ελληνικής κοινότητας της νήσου Κούταλης, στην Προποντίδα, από τις εστίες τους. Επέστρεψαν το 1918, μετά τη Συνθήκη των Σεβρών, κάνοντας νέα προσπάθεια αναδημιουργίας του κατεστραμμένου τόπου τους. Η κατάρρευση του πολεμικού μετώπου στα βάθη της Ανατολίας και τα επιγενόμενα, καταστροφικά για τον Ελληνισμό, γεγονότα της Σμύρνης, τους εξανάγκασαν σε νέα προσφυγιά. Στις 22 Οκτωβρίου 1922, περίπου 12 οικογένειες, αφού ξεχειμώνιασαν σε Ίμβρο και Τένεδο, πήγαν την επόμενη χρονιά στη Λήμνο, όπου αργότερα ίδρυσαν τη Νέα Κούταλη.

Το Ρεϊζντερε ήταν κωμόπολη της χερσονήσου της Ερυθραίας κοντά στα Αλάτσατα, σε απόσταση δύομισι χιλιομέτρων από τις ακτές του Αιγαίου, απέναντι από τη Χίο. Το 1914, κατά τον πρώτο διωγμό, αρκετοί κάτοικοι της κατέφυγαν στη Λήμνο ενώ άλλοι πήγαν στη Χίο και στη Λέσβο. Το 1919 ξαναγύρισαν και βρήκαν τον τόπο τους ρημαγμένο αλλά δεν το έβαλαν κάτω. Δούλεψαν σκληρά και το ξανάφτιαξαν. Μετά την καταστροφή της Σμύρνης 600 περίπου άτομα ήρθαν στη Λήμνο. Όταν έγινε η ανταλλαγή πληθυσμών, τους εγκατέστησαν στο χωριό Λέρα, από όπου είχαν φύγει οι αυτόχθονες μουσουλμάνοι. Το 1948 το χωριό μετονομάστηκε σε Άγιο Δημήτριο, από το όνομα του πολιούχου ναού του Ρεϊζντερέ. (περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΠΕΜΠΤΗ		ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ		ΣΑΒΒΑΤΟ		ΚΥΡΙΑΚΗ	
4		5		6		7	Αγ. Κυριακής
11	Αγ. Ευφημίας, Αγ. Όλγας	12	Αγ. Βερενίκης	13		14	
18	Αγ. Αιμιλιανού	19	Γαρυφαλλιά	20	Προφήτη Ηλία	21	
25	Ολυμπιάδος	26	Αγίας Παρασκευής	27	Αγ. Παντελεήμονος	28	
1		2		3		4	

Ήταν 21 Αυγούστου του 1930. Δυο αρχαιολόγοι, που έκαναν το μεταπτυχιακό τους στην Αθήνα και συμμετείχαν ήδη στις ανασκαφές στην αρχαία Ηφαιστεία, στάλθηκαν να ερευνήσουν την περιοχή των Καμινίων, μιας και η στήλη με το ελληνικό αλφάβητο και την άγνωστη γλώσσα, η οποία είχε ανακαλυφθεί στο Εσώκαστρο ή Σώκαστρο, από Γάλλους αρχαιολόγους, τους κίνησε το επιστημονικό ενδιαφέρον. Επρόκειτο για τους Giacomo Caruto και Goffredo Ricci.

Επισκέφτηκαν το σημείο εντοπισμού της στήλης, είδαν τους τέσσερις τάφους (γούρνες τις αποκαλούσαν οι ντόπιοι) και εκεί τους ενημέρωσαν ότι, υπάρχουν ξερολιθιές, που ίσως τους φανούν χρήσιμες, και στον Βρόσκοπο, στη Πολιόχνη. Λίγες μέρες αργότερα, στις 9 Σεπτεμβρίου 1930, θα γίνει η πρώτη δοκιμαστική ανασκαφή από τον Goffredo Ricci.

Ο οικισμός είχε δημιουργηθεί την 4η προς την 3η χιλιετία π.Χ., στην ανατολική ακτή της Λήμνου, απέναντι από την πόλη της Τροίας, χίλια περίπου χρόνια πριν από αυτήν. Πέρασε από πολλές φάσεις αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής ανάπτυξης. Η σποραδική χρήση του χώρου έφτασε μέχρι και τη δεύτερη χιλιετία π.Χ.. (περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
29	30	31	1	2	3	4
5	6 Μεταμόρφωση του Σωτήρος	7	8	9	10	11
12	13	14	15 Κοίμηση της Θεοτόκου	16	17	18
19	20	21	22	23	24 Κοσμά του Αιτωλού	25
26	27	28	29	30 Αγ. Αλεξάνδρου	31	1
2	3					

Το εκκλησάκι του Αγίου Σώζοντα υπάρχει τουλάχιστον από τις αρχές του 16ου αιώνα στη Ν.Α. Λήμνο, στο σημερινό χωριό Φισίνη. Παλιότερα στη θέση αυτή υπήρχε και κάποιο μικρό φρούριο, ερειπωμένο ήδη από το 1572.

Οι Λημνιοί ναυτικοί θεωρούσαν σωτήρα τον Άγιο Σώζο, διότι κάποτε έσωσε τους ναυαγούς μετατρέποντας την κάπα του σε βάρκα.

Οι караβοκύρηδες της Λήμνου, που ταξίδευαν στην Πόλη, στη Σμύρνη και στην Αλεξάνδρεια, στα λιμάνια του Αιγαίου και της Μαύρης Θάλασσας, στο δρόμο τους προς τα Δαρδανέλια αγνάντευαν το νησί τους. Το ξωκλήσι του Αγίου Σώζοντα τους έδινε κουράγιο και δύναμη. Για τους Λημνιούς ναυτικούς και τις οικογένειες των ξενιτεμένων ο Άγιος Σώζων έγινε ο προστάτης Άγιος, στο πανηγύρι του οποίου όφειλαν να πάνε κάθε χρόνο στις 7 Σεπτέμβρη.

Προς τα τέλη του 19ου αιώνα καθιερώθηκε να τιμάται ως πολιούχος της Λήμνου.

(περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
26	27	28	29	30	31	1 Ασπασίας, Θεανούς, Αθηνάς, Κλειούς, Αντιγόνης, Ευτέρπης, Μελπομένης, Ουρανίας, Αφροδίτης, Πηνελόπης, Ισμήνη
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14 Του Σταυρού	15
16	17 Σοφίας, Πίστewς, Ελπίδος, Αγάπης	18	19	20 Ευσταθίου μεγαλομάρτυρος	21	22
23 Ιριδας, Ξανθίππης, Πολυξένης	24 Μυραίνης, Περσεφόνης, Θέκλας, Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης	25	26	27	28	29
30	1					

ΠΑΧΙΕΣ ΑΜΜΟΥΔΙΕΣ - ΑΜΜΟΘΙΝΕΣ

ΘΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΓΟΜΑΤΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΜΜΟΘΙΝΕΣ

Στα Βόρεια και κεντρικά του νησιού της Λήμνου, σε απόσταση τριών (3) περίπου χιλιομέτρων από την παραλία Γομάτι, υπάρχει μια έκταση 70 περίπου στρεμμάτων, που καλύπτεται από αμμόλοφους. Το φυσικό τοπίο σου δίνει την αίσθηση ότι βρίσκεσαι στην έρημο Σαχάρα. Είναι οι Αμμοθίνες ή αλλιώς οι Παχιές Αμμουδιές της Λήμνου. Έχουν την μοναδικότητα ότι, δεν βρίσκονται δίπλα στη θάλασσα, όπως σε άλλα μέρη της Ελλάδας, αλλά στην ενδοχώρα. Οι άνεμοι μετακίνησαν την θαλασσινή άμμο στο σημείο αυτό και με το δυνατό φύσημα τους, κάνουν τους αμμόλοφους αυτούς να αλλάζουν σχηματισμούς. Την εντυπωσιακή εικόνα συμπληρώνουν τα κρινάκια της Παναγίας, που ανθίζουν εκεί, αλλά και τα μικρά δέντρα, πικροδάφνες, αγριελιές και άγριες αχλαδιές, που περιβάλλουν την έκταση αυτή. (περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
30	1	2	3 Διονυσίου Αεροπαγίτου	4	5	6
7	8	9	10	11	12 Ανδρομάχη	13
14	15	16	17	18 Αγ Λουκά	19	20 Αγ. Γερασίμου, Αγ. Αρτεμίου
21	22	23 Ιακώβου Αποστόλου	24	25 Ημέρα του ΟΧΙ	26	27
28	29	30	31	1	2	3
4	5					

"Αρχαιολογικό Μουσείο Μύρινας - Φωτογραφικό αρχείο Εφορείας Αρχαιοτήτων Λέσβου"

Νοέμβριος του έτους 1915.

Γαλλικά στρατεύματα, που σταθμεύουν στη Λήμνο, λόγω των στρατιωτικών επιχειρήσεων των συμμαχικών δυνάμεων στην απέναντι τουρκική ακτή, στην Καλλίπολη, ανοίγουν χαρακώματα, κοντά στο χωριό Κοντοπούλι, στη ΒΑ πλευρά του νησιού.

Εκεί κοντά βρίσκεται η «Παλιόπολη», όπου οι ντόπιοι πιστεύουν ότι είναι θαμμένη η αρχαία πρωτεύουσα του νησιού, η Ηφαιστία.

Στη διάρκεια των παραπάνω εργασιών, οι Γάλλοι στρατιώτες εντοπίζουν το μαρμάρινο άγαλμα, του οποίου τα φτερά στους ώμους και η κλίση του σώματος παραπέμπει στον Θεό Έρωτα, ο οποίος κρατά τόξο και με τα δύο χέρια του και χρονολογείται στην ύστερη Ρωμαιοκρατία.

Πρόκειται για τον Έρωτα Τοξότη, μαρμάρινο αντίγραφο χάλκινου πρωτοτύπου έργου του Λύσιππου, γλύπτη του 4ου αιώνα π.Χ.. (περισσότερα στο <https://blog.limnoswonderland.gr>)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
28	29	30	31	1 Κοσμά και Δαμιανού των Αναργύρων	2	3
4	5	6	7	8 Μιχαήλ και Γαβριήλ, Αγγελικής, Αγγέλου, Σταμάτη, Σταματίνας	9 Αγ. Νεκταρίου	10
11 Μηνά μεγαλομάρτυρος	12	13	14 Φιλίππου	15	16	17 Επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου
18	19	20	21	22	23	24
25 Αγ. Αικατερίνης Μερκουρίου	26 Αγ. Στυλιανού	27	28	29	30 Αγ. Ανδρέου , Ανδριανής	1
2	3					

Το αναστηλωμένο θέατρο της Ηφαιστείας

Καβείριο - Το ελληνιστικό τελεστήριο

Η σπηλιά του Φιλοκτήτη

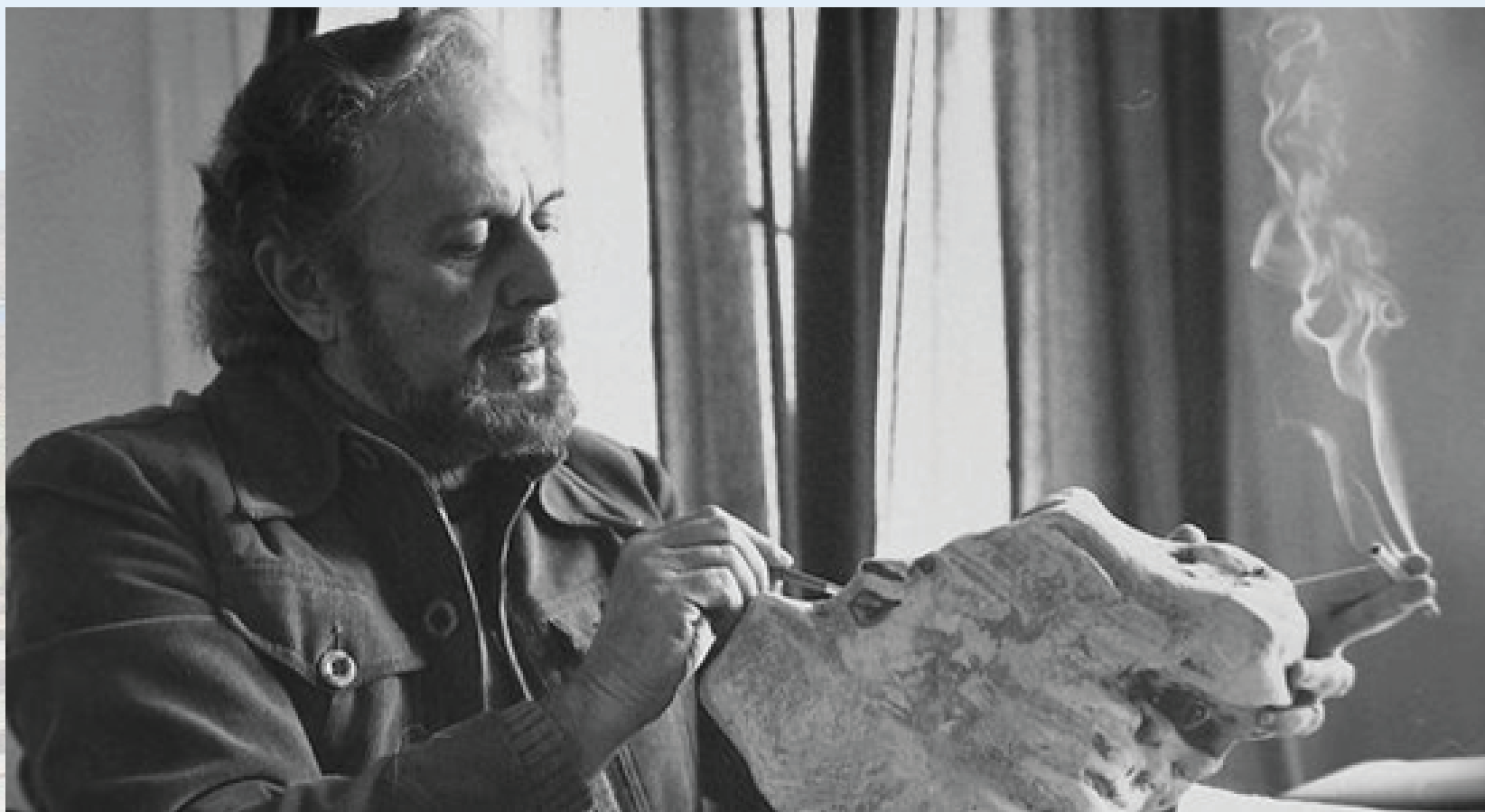
Λίγα χιλιόμετρα δυτικά από το χωριό Κοντοπούλι, στη χερσόνησο της Παλαιόπολης, ανακαλύφθηκε το 1926, από τον Ιταλό αρχαιολόγο Αλεσσάντρο Ντέλλα Σέτα, η αρχαία Ηφαιστία, η μεγαλύτερη και αρχαιότερη, κατά τους ιστορικούς χρόνους, πόλη της Λήμνου (1000 π.Χ.-1200 μ.Χ.). Υπήρξε σημαντικό κέντρο εμπορικών συναλλαγών της αρχαίας Λήμνου με όλη την Ελλάδα. Πυρπολήθηκε και καταστράφηκε γύρω στα 511 π.Χ. από τους Πέρσες. Στη συνέχεια Αθηναίοι κληρούχοι την εποίκισαν εκ νέου, μέχρι την οριστική παρακμή της, από φυσικά αίτια. Είναι η περίοδος που η Λήμνος ονομάζεται και «Δίπολις», επειδή το νησί είχε δύο ισχυρές πόλεις, τη Μύρινα και την Ηφαιστία.

Βορειοανατολικά από την αρχαία Ηφαιστία, στο ακρωτήριο της Χλόης, βρίσκεται το Καβείριο, ή τα Καβείρια, όπως λένε οι Λημνιοί. Τις πρώτες ανασκαφές τις έκανε ο Ιταλός αρχαιολόγος Λουϊτζι Μπερνάρμπο Μπρέα, μεταξύ των ετών 1937 – 1939. Η λατρεία των Καβείρων, χθόνιων πνευμάτων, ήταν απόκρυφες μυστικιστικές τελετές, με τελικό σκοπό οι μνημένοι να είναι προστατευμένοι από κινδύνους και ανίκητοι απέναντι στους εχθρούς τους. Στα βράχια της θάλασσας κάτω από τον αρχαιολογικό χώρο του Καβείριου, βρίσκεται η Σπηλιά του Φιλοκτήτη, όπου σύμφωνα με το μύθο, πληγωμένος από το δάγκωμα φιδιού, ο Φιλοκτήτης έζησε για 10 χρόνια.

(περισσότερα στο blog.limnoswonderland.gr)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
25	26	27	28	29	30	1
2	3	4	5	6	7	8
Μερόπης		Αγ. Βαρβάρας	Αγ. Σάββα	Αγ. Νικολάου		
9	10	11	12	13	14	15
Αγ. Άννης			Αγ. Σπυρίδωνος	Ευστρατίου Ορέστη		Αγ. Ελευθερίου, Ανθής
16	17	18	19	20	21	22
	Αγ. Διονυσίου Δανιήλ					Αναστασίας
23	24	25	26	27	28	29
	Ευγενίας	Χριστούγεννα	Σύναξη της Θεοτόκου	Αγ. Στεφάνου		
30	31					
	Παραμονή Πρωτοχρονιάς					

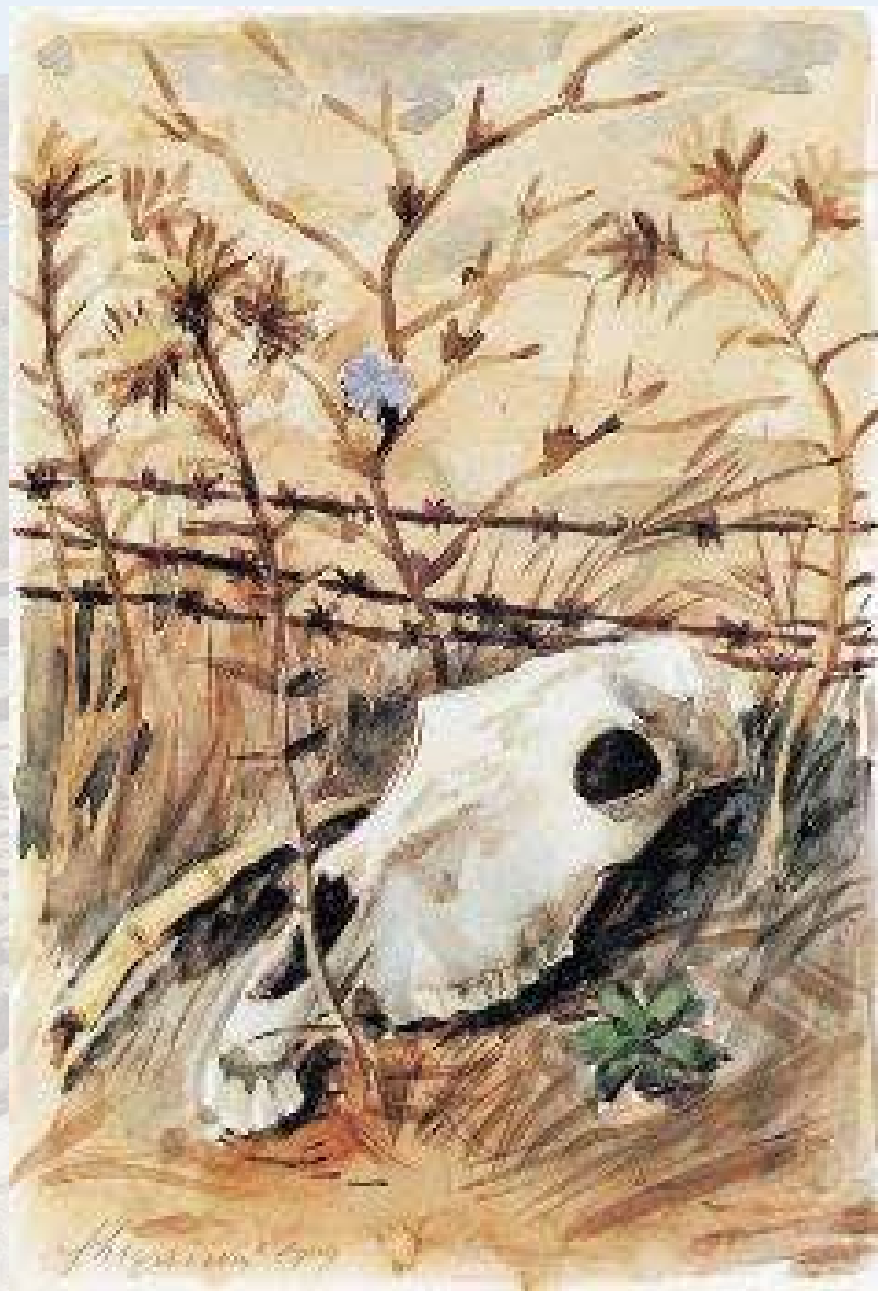
Τον Ιούλιο του έτους 1948, μέσα στη δίνη του εμφύλιου πολέμου, που σπάραζε τη χώρα, ο κορυφαίος Έλληνας ποιητής Γιάννης Ρίτσος εξορίζεται στο Κοντοπούλι της Λήμνου, εξαιτίας της αριστερής – αντιστασιακής δράσης του.

Αργότερα, μαζί με άλλους εξόριστους, τον Μάϊο του 1949, μεταφέρθηκε στον Μούδρο της Λήμνου, όπου παρέμεινε μέχρι και τα τέλη περίπου του έτους αυτού.

Κατά τη διάρκεια της εξορίας του στο Κοντοπούλι, έγραφε ποιήματα, πάνω σε πακέτα τσιγάρων ή και σε μικρά σημειωματάρια, ζωγράφιζε πάνω σε πέτρες, αλλά και σε οστά ζώων. Έφτιαξε ακόμη σκίτσα και ακουαρέλες, τα οποία σώθηκαν κρυμμένα σε ένα σακκάκι, που έστειλε στην αδελφή του, τη Νίνα, μαζί με άλλα προσωπικά του αντικείμενα.

Στο Κοντοπούλι έγραψε τα Ημερολόγια Εξορίας I, II, καθώς και το Καπνισμένο Τσουκάλι, το οποίο μελοποιήθηκε το 1973 από τον Χρήστο Λεοντή, ο οποίος το κυκλοφόρησε και σε δίσκο το 1975.

Το 1948-1949 βρίσκεται εξόριστος στο Κοντοπούλι, μαζί με τον Γιάννη Ρίτσο και άλλους 150 περίπου εξόριστους και ο ζωγράφος, εικονογράφος και συγγραφέας Γιάννης Στεφανίδης (1921 - 2010).

«Η γαϊδουροκεφαλή» Ακουαρέλα του Γιάννη Στεφανίδη

**Ο Ρίτσος αφιέρωσε στίχους του στα
Ημερολόγια Εξορίας I, II για το έργο αυτό
«29 Οκτωβρίου»**

Ανάμεσα στ' αγκάθια και στα πεσμένα φύλλα
βρήκαμε μία γυμνή γαϊδουροκεφαλή –
ίσως και νάναι το κεφάλι του καλοκαιριού
έτσι αφημένο στις βρεγμένες πέτρες
και γύρω του κάτι μικρά γαλάζια λουλούδια
που δεν ξέρουμε τ' όνομά τους.

Αν φωνάξει κάποιος πίσω από τον φράχτη
η φωνή του κατακάθεται γρήγορα στο χώμα
σαν ένα χωνί από στρατσόχαρτο γεμάτο
μαύρη σταφίδα.

Το βράδυ ακούμε πέρα από τους λόφους
που αλλάζουν τον ξεφούσκωτο τροχό του
φεγγαριού.

Αργότερα τα πράγματα ξαναβρίσκουν τη
θέση τους

όπως βρίσκεις τυχαία στο προαύλιο
το καφετί κουμπί του σακκακιού σου – και
ξέρεις :

δεν είναι διόλου ένα κουμπί από τις στολές
των θεατρίνων του καλοκαιριού – όχι, διόλου

–

ένα κοινότατο κουμπί που πρέπει να το ράψεις
πάλι στο σακκάκι σου
μ' εκείνη την αδέξια, ευγενική προσοχή
του πάντοτε μαθητευόμενου.

Επιμέλεια κειμένων - Επιλογή εικόνων : Κωνσταντίνος Γρηγ. Αναγνωστόπουλος
Φωτογραφικό Αρχείο : Κωνσταντίνου Γρηγ. Αναγνωστόπουλου - Σοφίας Παν. Ρουσοπούλου